

Curtea Supremă de Justiție
DECIZIE

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție
în componență:

Președinte Iurie Diaconu,
Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoria Cahul din 18 februarie 2020 și deciziei Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, declarat de avocata Galina Reșulschi, în numele lui

Cojocaru Vasile XXXXXX.

Termenul de examinare,
instanța de fond: 04.07.2019 – 18.02.2020,
instanța de apel: 10.03.2020 – 17.02.2021,
instanța de recurs: 22.04.2021 – 19.05.2021.

Asupra recursului menționat, Colegiul Penal,

c o n s t a t ă :

1. Prin sentința din 18 februarie 2020, Judecătoria Cahul a hotărât: „Se recunoaște că Cojocaru Vasile XXXX a săvârșit infracțiunile prevăzute de art. 42, 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, în stare de iresponsabilitate.

În baza art. 23 alin. (1) Cod penal, se absolvă Cojocaru Vasile XXXXX de răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor în stare de iresponsabilitate, prevăzute de art. 42, 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Se aplică în privința lui Cojocaru Vasile XXXXXX, măsuri de constrângere cu caracter medical, sub formă de internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, la caz în cadrul IMSP SCP”.

2. Instanța de fond a constatat că în noaptea de 27 spre 28 noiembrie 2017, în jurul orelor 23.00 și 02.00, Cojocaru V., fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul său din XXXXXX, XXXXXX X, de comun acord cu Blajen A., urmărind scopul întreținerii rapoartelor sexuale cu XXXXXX, a aplicat constrângere psihică față de aceasta, manifestată prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice,

acțiuni ce au implementat în conștiința acesteia sentimentul acut de neajutorare și frică, i-a ordonat să se dezbrace de haine. În continuarea acțiunilor ilicite, în scopul imobilizării acțiunilor de apărare ale lui XXXXXX, a aplicat constrângerea fizică față de aceasta, aplicându-i lovituri cu pumnul în regiunea capului, prin ce a făcut posibilă realizarea rapoartelor sexuale de către Blajen A. cu XXXXXX în formă naturală, contrar voinței ei.

Tot el, la 28 noiembrie 2017, în jurul orelor 02.00 și 04.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliu său din XXXXXX, XXXXXX X, urmărind scopul întreținerii raportului sexual forțat în formă perversă cu XXXXXX, a imobilizat-o pe ultima prin strângerea de cap și, profitând de starea de frică și stres în care se afla victima, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă cu XXXXXX

Tot el, la 28 noiembrie 2017, în jurul orelor 13.10 și 16.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliu său din XXXXXX, XXXXXX X, urmărind scopul întreținerii raportului sexual forțat în formă perversă cu XXXXXX, a imobilizat-o pe ultima prin strângerea de cap și, profitând de starea de frică și stres în care se afla victima, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă cu XXXXXX

Instanța a reținut că partea vătămată XXXXXX, în ședința de judecată, a declarat că Cojocaru V. a procurat băuturi alcoolice și au consumat împreună, în cantitate foarte mare. Nu-și amintește cine mai era acolo și ce s-a întâmplat la domiciliul lui Cojocaru V. pentru că și-a revenit la spital, în secția de reanimare plină de sânge. La spital a venit prietena ei, Pîrciu S., care i-a spus că Cojocaru V. a bătut-o din motiv că l-a numit cu cuvinte urâte, tot ea a chemat și ambulanța. Nu-l cunoaște pe Blajen A. și nici nu își amintește să se fi împăcat cu acesta. Suferă de comotie cerebrală și epilepsie, motiv din care nu ține minte exact ce s-a întâmplat în acea seară.

Din cauza divergențelor între declarațiile date în cadrul urmăririi penale și cele date în ședința de judecată, la demersul acuzatorului de stat, au fost date citire declarațiile părții vătămate XXXXXX, făcute în cadrul urmăririi penale, potrivit căror la data de 27 noiembrie 2017, seara, Cojocaru V. a invitat-o să doarmă la el și ea a fost de acord, deoarece îl cunoștea și anterior a mai dormit la el. Împreună cu Cojocaru V. și minorul pe nume Andrei, aproximativ în jurul orei 22.00, s-au dus acasă la Cojocaru V. Andrei a procurat o butelie de 2,5 l. de vin pe care au consumat-o toți trei. S-a dezbrăcat de palton și de cușmă și a luat loc pe divanul din camera, iar după ce a consumat vinul, Cojocaru V. i-a spus să se dezbrace de la jumătate în jos, în caz contrar, o va bate. Inițial nu a dorit să se dezbrace, Cojocaru V. ținea pumnul lângă capul ei și o amenința că dacă nu se va dezbrăca o va lovi. Cojocaru V. i-a spus că dacă nu va întreține relații sexuale cu Andrei va avea probleme cu el. După ce Andrei a avut trei acte sexuale cu ea, Cojocaru V. a apucat-o de cap și, în mod forțat, i-a introdus penisul său în cavitatea bucală și a început să întrețină cu ea raport sexual în formă perversă. În timp ce Andrei și Cojocaru V. dormeau, a încercat să fugă, însă, din motiv că ușa era încuiată și cheia era ascunsă de cei doi, nu a reușit să fugă și s-a culcat din nou în pat. Dimineață, pe 28 noiembrie 2017, aproximativ în jurul orei 10.00, în vizită la Cojocaru V. a venit Pralea A. care a discutat cu Blajen A. despre un telefon mobil. Ea a discutat puțin cu Pralea A. și i-a spus că Cojocaru V. și Blajen A. își bat joc de ea, însă el a spus că nu se amestecă în familie străină și a plecat. După ce au plecat toți, Cojocaru V. a mai întreținut un raport sexual forțat în formă perversă. Apoi a venit minorul Andrei și Pralea A., iar minorul Andrei a început iarăși să întrețină raport

sexual cu ea, însă a fost împotrivă și, în acel moment, pe ușă a intrat o doamnă pe nume Svetlana cu soțul ei, care au ajutat-o să scape de Cojocaru V. și Blajen A., deoarece ea i-a cerut ajutorul. Svetlana a luat-o acasă la ea, i-a dat două pastile, iar ea i-a povestit că Cojocaru V. și Blajen A. noaptea și-au bătut joc de ea. Pralea A., care era de față când ea a povestit despre cele întâmplate, a sunat la poliție, iar ulterior a venit ambulanța, a transportat-o la spital, unde i-a fost acordat ajutorul medical necesar și a fost examinată de medic. Cojocaru V. a întreținut relații sexuale cu ea doar în formă perversă, și anume, în formă orală, iar Blajen A. a întreținut doar relații sexuale în formă naturală, contrar voinței ei și cu amenințarea că va fi maltrată dacă va refuza. Pe Cojocaru V. îl cunoaște de mai mult timp și anterior a mai avut contacte sexuale cu acesta, de fiecare dată au fost în formă naturală și benevol, însă de această dată au fost contrar voinței ei.

După citirea declarațiilor făcute în faza de urmărire penală, partea vătămată a indicat că și-a amintit evenimentele din acea seară și declarațiile date la urmărirea penale sunt veridice în totalitate. În prezent se teme pentru viața ei, și anume, că după ce a dat aceste declarații, Cojocaru V. se va răzbuna pe ea. În timpul examinării cauzei penale, înainte de Anul Nou a mai înnoptat la Cojocaru V., deoarece nu are un domiciliu al ei, doarme pe străzi și a fost nevoită să se adăpostească. Nu vrea ca Cojocaru V. să fie pedepsit, dar dorește să-i fie recuperat prejudiciul legat de tratament, în mărime de 2500 lei.

Martorul Moga S., în ședința de judecată, a relatat că ușa casei lui Cojocaru V. era încuiată, soțul ei a bătut la ușă și acesta a deschis. Au intrat în casă și au văzut partea vătămată pe pat, Cojocaru V. fuma pe scaun și mai era un băiat, pe nume Filatov A. cu vârsta de 14 ani, care locuiește în vecinătate cu ei. Andrei era îmbrăcat și stătea culcat pe sobă. Când partea vătămată i-a văzut, a început a fugi, era îmbrăcată cu haine fără palton. Partea vătămată striga după ajutor, iar ea a fugit după dansa și a adus-o înapoi, XXXXXX a început a tremura și a plânge când a văzut-o pe ea. L-a întrebat pe Andrei de ce nu este la școală și el i-a răspuns că a venit în oșpeție la Cojocaru V. Partea vătămată i-a spus că Cojocaru V. a invitat-o la el și toată noaptea a impus-o să-i facă sex oral și, dacă ea nu dorea, o lovea cu pumnul în cap. I-a mai spus că în timp ce Cojocaru V. a ieșit în coridor să fumeze, i-a spus lui Andrei să o ia pe XXXXXX și să facă ce vrea cu ea. Andrei i-a spus că partea vătămată benevol a întreținut un raport sexual, însă ultima striga că nu este corect. Pentru cele comise, Svetlana l-a lovit pe Andrei de trei ori cu palma. Partea vătămată i-a spus că o doare capul, iar ea a chemat ambulanța, apoi a venit poliția. Careva leziuni corporale vizibile nu a văzut pe fața acesteia. Anterior nu a mai văzut-o pe XXXXXX acasă la Cojocaru V. Când a discutat cu Cojocaru V. referitor la cele povestite de partea vătămată, el fuma și nu spunea nimic, dar a recunoscut.

Potrivit procesului-verbal de consemnare a plângerii din 28.11.2017, XXXXXX solicită atragerea la răspundere a persoanelor pe nume Vasile și Andrei, care în noaptea de 27 noiembrie spre 28 noiembrie 2017, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra, au întreținut toată noaptea mai multe raporturi sexuale în formă naturală și perversă, prin ce i-au fost cauzate dureri fizice și psihice

Conform raportului de expertiză judiciară nr. 951 din 01.12.2017, la XXXXXX s-a constatat echimoză pe coapsa stângă, produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, are o vechime nu mai puțin de 3-6 zile înainte de examen, se califică

medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată. Leziuni corporale pe organele genitale, cavitatea bucală și anus nu s-au depistat

Prin raportul de expertiză judiciară nr. 201805O0099 din 04.05.2018, a fost stabilit că provenirea spermei depistate în m/ob. 1, 2 de la Cojocaru V. și Blajen A. nu se exclude.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201835A0548 din 30.11.2018, Cojocaru V. suferă de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoid. Este necesară aplicarea față de Cojocaru V. a tratamentului forțat. În privința lui Cojocaru V. se recomandă aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, în sens de a fi îndreptat, prin constrângere, într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită (IMSP SCP). Nu este posibil la moment de efectuat acțiuni de urmărire penală cu Cojocaru V., conform stării psihice el nu poate fi audiat, nu poate ispăși pedeapsa penală. În prezent, conform stării psihice, Cojocaru V. nu are capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și nu poate dirija cu acțiunile sale, deci nu poate acționa cu discernământ. La momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, Cojocaru V. suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoidă, conform stării psihice, învinuitul Cojocaru V. nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale nu și putea dirija cu acțiunile sale, deci, nu putea acționa cu discernământ.

În baza probelor administrate, instanța a concluzionat că vinovăția lui Cojocaru V. în comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, ca violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșit de două persoane și art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, ca satisfacerea poftelor sexuale în forme perverse, săvârșite prin constrângere fizică sau psihică a persoanei, săvârșite de o persoană care anterior a săvârșit o faptă prevăzută la alin. (1), este dovedită integral prin declarațiile părții vătămate și ale martorului, care sunt consecvente cu cele date în cadrul urmăririi penale, raportul de expertiză judiciară nr. 951 din 01.12.2017, care confirmă leziunile corporale pe corpul părții vătămate.

Totodată, instanța a statuat că nu sunt justificate afirmațiile apărării că inculpatul neîntemeiat este învinuit de comiterea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, or, probele administrate dovedesc că minorul Blajen A. a întreținut raport sexual în formă naturală, doar după ce Cojocaru V. a înfrânt rezistența părții vătămate prin acțiuni de lovire, iar ca urmare, partea vătămată a fost nevoită să accepte întreținerea raportului sexual.

Faptul că minorul Blajen A. nu a fost audiat de către instanța de judecată în calitate de martor, nu constituie temei de emiteră a unei sentințe de achitare în privința lui Cojocaru V., deoarece au fost administrate alte probe pertinente, utile și concludente, din care rezultă fără dubiu vinovăția ultimului în comiterea infracțiunilor.

Este irelevant și argumentul apărării că în cadrul audierii părții vătămate în ședința de judecată, ultima nu și-a putut aminti nimic despre Blajen A., or, inițial, aceasta a indicat că nu își amintește evenimentele din acea seară din cauza stării de sănătate și a faptului că a fost maltrată de Cojocaru V. După expunerea declarațiilor date în cadrul urmăririi penale, partea vătămată a menționat că declarațiile date la poliție sunt veridice și corespund realității.

Nu pot fi reținute nici alegațiile apărării că în cadrul audierii martorului Moga S., aceasta l-a numit pe minorul Andrei cu numele „Filatov” în loc de „Blajen”, or,

martorul a menționat că mama minorului are numele Filatov și, din acest motiv, a indicat acest nume.

Cu referire la afirmațiile apărării că instanța urma să-l audieze și pe Cojocaru V. despre acțiunile invocate în învinuire, se atestă că Codul de procedură penală nu prevede audierea inculpatului în cadrul examinării cauzei penale în această procedură specială. Mai mult, conform concluziei raportului de expertiză judiciară nr. 201835A0548 din 30.11.2018 „La momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, Cojocaru V. suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoidă, conform stării psihice, învinuitul Cojocaru V. nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale nu și putea dirija cu acțiunile sale, deci nu putea acționa cu discernământ. În cazul dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția lui Cojocaru V., ultimul poate fi recunoscut Iresponsabil.

Deși vinovăția lui Cojocaru V. a fost dovedită integral, conform raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 201835A0548 din 30.11.2018, la momentul săvârșirii infracțiunilor, Cojocaru V. suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoidă, fapt pentru care acesta nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și nu le putea dirija, nu putea acționa cu discernământ. În asemenea condiții Cojocaru V. urmează a fi recunoscut Iresponsabil și se recomandă aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

Or, în cadrul urmăririi penale au fost înlăturate toate dubiile referitor la starea psihică a lui Cojocaru V. și concluzia raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 201835A0548 din 30.11.2018 este una veridică și complexă.

Astfel, demersul acuzării este întemeiat și urmează a fi admis.

Potrivit art. 23 alin. (1) și (2) Cod penal, nu este pasibilă de răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, adică nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice, a unei tulburări psihice temporare sau a altei stări patologice. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prevăzute de prezentul cod.

Conform art. 99 Cod penal, persoanele care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală în stare de iresponsabilitate sau care au săvârșit asemenea fapte în stare de responsabilitate, de responsabilitate redusă, dar până la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-au îmbolnăvit de o boală psihică, din care cauză ele sunt incapabile să-și dea seama de acțiunile lor sau să le dirijeze, instanța de judecată poate să le aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical, care se înfăptuiesc de către instituțiile curative ale organelor de ocrotire a sănătății: a) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită; b) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă.

În conformitate cu art. 100 alin. (1) Cod penal, internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită poate fi aplicată de către instanța de judecată unui alienat care, din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere obișnuită, iar potrivit art. 101 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată, considerând că este necesar de a aplica o măsură de constrângere cu caracter medical, alege forma acesteia în

funcție de boala mintală a persoanei, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite.

Totodată, potrivit materialelor caracterizante, Cojocaru V. anterior nu a fost judecat, nu se află la evidența medicului narcolog, însă se află la evidența medicului psihiatru, se caracterizează pozitiv.

Ținând cont de circumstanțele cauzei, vinovăția lui Cojocaru V., rezultatele raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 201835A0548 din 30.11.2018, potrivit cărui acesta suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă, sindrom halucinator-paranoidă, fapt pentru care nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și nu le putea dirija, nu putea acționa cu discernământ și în asemenea condiții Cojocaru V. urmează a fi recunoscut iresponsabil, cu aplicarea măsurilor de siguranță cu caracter medical într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, instanța a conchis de a-l elibera pe Cojocaru V. de pedeapsă și de a aplica față de el măsura de constrângere cu caracter medical sub formă de internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

3. Avocata Galina Reșulschi a declarat apel, solicitând casarea sentinței și dispunerea achitării lui Cojocaru V.

Apelanta a invocat că partea vătămată a declarat că nu a întreținut un raport sexual în formă naturală cu Cojocaru V., ce exclude învinuirea înaintată pe art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal.

Învinuirea nu este formulată concret, nefiind stabilit rolul lui Cojocaru V. la incriminarea art. 42 Cod penal, potrivit căruia participanții sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei infracțiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice, nefiind indicat rolul concret al acestuia.

Deci, învinuirea imputată lui Cojocaru V. nu este clară, fiindcă acesta anterior nu a comis infracțiuni, nu are antecedente penale ori calificarea nu este corectă.

În același timp, partea vătămată a declarat că nu-l cunoaște pe Blajenov A. și nu-și amintește dacă această persoană a fost prezent în momentul comiterii infracțiunii, că nu poate relata detalii, deoarece a consumat foarte mult alcool, că nu a fost violată de Cojocaru V., au fost doar relații sexuale în formă perversă.

Mai mult, nu au fost stabilite toate circumstanțe cauzei, deoarece nu a fost audiat martorul Blajenov A., nu au fost înlăturate toate dubiile referitor la faptul dacă Filatov A. și Blajenov A. este una și aceeași persoană, precum și dacă Moga S. și Pîrciu S. este una și aceeași persoană, care i-a acordat ajutor părții vătămate.

4. Potrivit deciziei Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, apelul a fost respins ca nefondat.

Instanța de apel a reținut că instanța de fond întemeiat a ajuns la concluzia că Cojocaru V. a comis infracțiunile prevăzute de art. 42, 171 alin. (2) lit. c), art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, în stare de iresponsabilitate și în baza art. 23 alin. (1) Cod penal, a fost absolvit de răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor în stare de iresponsabilitate prevăzute de art. 42, 171 alin.(2) lit. c) și art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, în privința lui fiind aplicată măsura de constrângere cu caracter medical, sub formă de internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, în cadrul IMSP SCP.

La solicitarea acuzării, au fost verificate probele administrate în ședința instanței de fond, inclusiv,

declarațiile necontestate ale părții vătămate XXXXXX;
procesul-verbal din 28.11.2017 de consemnare a plângerii depuse de XXXXXX;
procesul-verbal de audiere a martorului Moga S. din 28.11.2017, că a aflat de la Pralea A. despre faptul că în casa lui Cojocaru V. se află o fată, pe care o țin cu forța și-și bat joc de ea. Pe la orele 16.30, ea împreună cu soțul său s-au dus la domiciliul lui Cojocaru V. și, intrând în casă, pe pat a observat o femeie, iar lângă ea pe pat stătea culcat Filatov A., iar alături pe pat era Cojocaru V. Femeia a rugat-o să o ajute. Ea i-a spus să iasă din casă, i-a luat geanta. Au mers la ea acasă, unde a hrănit-o, iar partea vătămată i-a povestit că la data de 27.11.2017, Cojocaru V. a întreținut cu ea un raport sexual în formă perversă, iar Andrei a violat-o. XXXXXX era în stare de șoc, tremura toată. I-a mai spus că toată noaptea Cojocaru V. și Andrei o băteau și își băteau joc de ea, contrar voinței ei. XXXXXX i-a spus să cheme ambulanța, deoarece se simțea rău și că vrea să anunțe poliția;

procesul-verbal de audiere a martorului Pralea A. din 28.11.2017, că la data de 27.11.2017, seara a fost telefonat de Cojocaru V., care i-a spus că la el acasă este o fată și, dacă vrea, să se ducă să întrețină raport sexual cu aceasta. Când s-a dus, a văzut pe pat că era o femeie dormea, învelită cu o haină. Filatov A. a dat haină la o parte și el a văzut că femeia era dezbrăcată de la jumătate în jos. A recunoscut-o pe XXXXXX, pe care o cunoștea de mai mult timp și a refuzat să întrețină raport sexual cu aceasta. A doua zi, pe la orele 09.00, a mers la Cojocaru V., unde era și partea vătămată, aceasta nu i-a spus nimic, însă s-a uitat lung la el. I s-a făcut milă de ea și i-a spus lui Moga S. că Cojocaru V. și Andrei o țin cu forța pe XXXXXX Spre seară, Moga S. cu soțul ei s-au dus și au luat-o pe XXXXXX, au dus-o acasă, au hrănit-o și au chemat poliția;

procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetarea comparativă din 19.03.2018;

proces-verbal de ridicare din 28.11.2017, potrivit căruia a fost ridicată o pereche de chiloți de damă, de culoare neagră;

procesul-verbal de colectare a mostrelor pentru cercetarea comparativă din 29.11.2017;

raportul de expertiză judiciară nr. 951 din 01.12.2017, prin care la XXXXXX s-a constatat echimoză pe coapsa stângă, produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, are o vechime nu mai puțin de 3-6 zile înainte de examen, se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată;

raportul de expertiză judiciară nr. 20180500099 din 04.05.2018, conform căruia provenirea spermei depistate în m/ob. 1,2 de la Cojocaru V. și Blajen A. nu se exclude;

raportul de expertiză judiciară (psihiatrico-legală) nr. 201835A0548 din 30.11.2018, potrivit căruia, la momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, Cojocaru V. suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoidă, conform stării psihice, învinuitul Cojocaru V. nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale nu și putea dirija cu acțiunile sale, deci nu putea acționa cu discernământ;

procesul-verbal de audiere a martorului minor Blajen A. din 18.06.2019, care a declarat că în luna noiembrie 2017, a mers cu Cojocaru V. la fratele acestuia Cojocaru I., la care erau și Barahtean T. și XXXXXX Între ultimele a început un conflict și XXXXXX l-a rugat pe Cojocaru V. să o ia să doarmă la el acasă. Toți trei au plecat la Cojocaru V. acasă, unde au consumat alcool, apoi Cojocaru V. a întreținut un raport

sexual benevol cu partea vătămată în formă perversă în prezența lui. Ulterior, el a întreținut un raport sexual cu XXXXXX în formă naturală, în prezența lui Cojocaru V. Raporturile sexuale au fost benevole și nu cunoaște de ce partea vătămată spune că actele sexuale întreținute de Cojocaru V. și de el au fost forțate;

declarațiile martorului Moga S. date în instanța de fond.

La solicitarea apărării, a fost audiat martorul Blajen A., care a concretizat că numele său de familie este Blajen, iar al fratelui său - este Filatov.

În legătură cu divergențele între declarațiile date în cadrul urmăririi penale și în ședința instanței de apel, la demersul acuzatorului de stat, au fost date citire declarațiilor martorului minor Blajen A. din 18.06.2019.

De asemenea, martorul Blajen A. a indicat că la fila dosarului 135 din volumul I, cât și pe verso semnătura îi aparține. A făcut asemenea declarații la poliție. A declarat că raportul sexual a început, însă nu a fost finisat.

Totodată, apărarea în apelul declarat, a invocat că declarațiile părții vătămate nu sunt veridice, solicitând audierea acesteia, însă în legătură cu decesul, apărarea a renunțat la solicitare. Astfel, apărarea contestă circumstanțele de fapt și de drept constatate de prima instanță, sub aspectul aprecierii probelor administrate în instanța de fond.

Or, la pronunțarea sentinței, instanța de fond corect a determinat circumstanțele de fapt și de drept, aceste împrejurări fiind constatate din totalitatea probelor administrate, care au fost corect apreciate prin prisma pertinentei, concludenței, utilității și veridicității lor, iar în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, cu respectarea prevederilor art. 101 Cod de procedură penală.

Astfel, fiind analizate declarațiile părții vătămate din cadrul urmăririi penale și în instanța de judecată, a fost constatat că acestea sunt consecutive, iar discrepanța care a apărut în declarațiile date în instanța de fond a fost argumentată de partea vătămată, aceasta confirmând că evenimentele petrecute au avut loc după cum le-a descris la urmărirea penală, declarații care oferă credibilitate instanței de apel, or, evenimentele întâmplate au fost relatate de către partea vătămată în detalii, care a fost audiată de 28.11.2017, la orele 21.20 și există o logică a consecutivității celor întâmplate.

Mai mult, partea vătămată, chiar de la momentul depunerii plângerii, la 28.11.2017, orele 20.10, a solicitat de a fi trase la răspundere penală persoanele pe nume Vasile și Andrei, care în noaptea de 27 spre 28 noiembrie 2017, profitând de imposibilitatea ei de a se apăra, au întreținut toată noaptea mai multe raporturi sexuale în formă naturală și perversă, prin ce i-au cauzat dureri fizice și psihice.

În același timp, Cojocaru V., martorii Blajen A., Pralea A. și Moga S. confirmă că la data de 27 spre 28 noiembrie 2017, pe când se aflau în domiciliul lui Cojocaru V., acolo a fost și partea vătămată.

Deși inculpatul nu recunoaște comiterea infracțiunilor imputate, acest fapt se demonstrează prin declarațiile părții vătămate, ale martorului Moga S. și rapoartele de expertiză medico-legală.

Instanța de fond a făcut o calificare corectă a infracțiunii, fiind stabilit cu certitudine că Cojocaru V. în noaptea de 27 spre 28 noiembrie 2017, în jurul orelor 23.00 și 02.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliul său din XXXXXX, XXXXXX X, de comun acord cu Blajen A., urmărind scopul întreținerii raporturilor sexuale cu XXXXXX, a aplicat constrângere psihică față de aceasta,

manifestată prin amenințarea cu aplicarea violenței fizice, acțiuni ce au implementat în conștiința acesteia sentimentul acut de neajutorare și frică, i-a ordonat să se dezbrace de haine. În continuarea acțiunilor ilicite, în scopul imobilizării acțiunilor de apărare ale lui XXXXXX, a aplicat constrângerea fizică față de aceasta, aplicându-i lovituri cu pumnul în regiunea capului, prin ce a făcut posibilă realizarea raporturilor sexuale de către Blajen A. cu XXXXXX în formă naturală, contrar voinței ei.

Tot el, la data de 28 noiembrie 2017, în jurul orelor 02.00 și 04.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliu său din XXXXXX, XXXXXX X, urmărind scopul întreținerii raportului sexual forțat în formă perversă cu XXXXXX, a imobilizat-o pe ultima prin strângerea de cap și, profitând de starea de frică și stres în care se afla victima, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă cu XXXXXX

Tot el, la data de 28 noiembrie 2017, în jurul orei 13.10 și 16.00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, aflându-se la domiciliu său din XXXXXX, XXXXXX X, urmărind scopul întreținerii raportului sexual forțat în formă perversă cu XXXXXX, a imobilizat-o pe ultima prin strângerea de cap și, profitând de starea de frică și stres în care se afla victima, și-a satisfăcut pofta sexuală în formă perversă cu XXXXXX

Astfel, prin acțiunile sale prejudiciabile, Cojocaru V. a adus atingere relațiilor sociale cu privire la viața sexuală a unei persoane.

Totodată, pentru ca o faptă să constituie o infracțiune și să atragă aplicarea pedepsei penale, nu este suficient ca ea să aparțină autorului, dar trebuie să fie imputabilă acestuia.

Potrivit art. 22 Cod penal, responsabilitatea este starea psihologică a persoanei care are capacitatea de a înțelege caracterul prejudiciabil al faptei, precum și capacitatea de a-și manifesta voința și a-și dirija acțiunile.

Conform raportului de expertiză psihiatrico-legală, Cojocaru V. suferă de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoid. Este necesar aplicarea față de Cojocaru V. a tratamentului forțat. În privința lui Cojocaru V. se recomandă aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, în sens de a fi îndreptat prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită (IMSP SCP) și este recunoscut iresponsabil de fapta comisă.

Cu toate că Cojocaru V. a comis violul părții vătămate, cu care, din declarațiile acesteia, anterior au avut relații sexuale benevole, însă la data de 27 și 28 noiembrie 2017, aceasta nu a fost de acord să întrețină relații sexuale nici în mod normal, nici în formă perversă, potrivit raportului de expertiză psihiatrico-legală, Cojocaru V. a comis fapta în stare de schizofrenie, formă paranoidă, a acționat fără discernământ, neavând capacitatea de prevedere și deliberare a acțiunilor sale, este iresponsabil, boala psihică nominalizată de care suferă acesta îl privează de capacitatea de a fi conștient de acțiunile sale, totodată fiind necesară îndreptarea la tratament, prin constrângere, într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

Mai mult, concluzia instanței de fond privind necesitatea aplicării tratamentului prin constrângere în spital de psihiatrie cu regim obișnuit, a fost determinată în mod legal și întemeiat.

Or, instanța de fond în mod corect a stabilit situația de fapt și vinovăția lui Cojocaru V., care a fost dovedită cu certitudine și fără echivoc, dând faptelor săvârșite încadrarea juridică corespunzătoare probelor administrate, cercetarea judecătorească

fiind efectuată cu respectarea dispozițiilor procesual-penale privind administrarea probelor.

Totodată, alegațiile apărării că Cojocaru V. nu a comis faptele imputate sunt declarative, or, circumstanțele ce confirmă vinovăția acestuia se confirmă prin declarațiile părții vătămate XXXXXX că „...s-a dezbrăcat de palton și de cușmă și a luat loc pe divanul din camera, iar după ce au consumat vinul, Vasile i-a spus să se dezbrace de la jumătate în jos, în caz contrar o va bate. Inițial nu a dorit să se dezbrace, Vasile ținea pumnul lângă capul ei și o amenința că o va lovi, dacă nu se va dezbrăca. De frica lui Vasile, a dezbrăcat pantalonii și chiloții pe care i-a aruncat jos lângă pat. Andrei s-a urcat peste ea, a introdus penisul în vaginul ei și a început să întrețină raport sexual în formă naturală...”.

Aceste declarații au fost apreciate în coroborare cu declarațiile martorului Moga S., care a menționat că, din spusele părții vătămate care i-a spus despre faptul că Cojocaru V. și Blajen A. (spus greșit de către martor Filatov A.), „își bat joc de ea”, iar Blajen A. i-a spus acesteia despre faptul că a avut un raport sexual cu partea vătămată, dar benevol.

Mai mult, leziunile corporale ale părții vătămate se confirmă prin raportul de expertiză nr. 951 din 01.12.2017, potrivit căruia la acesta s-a constatat echimoză pe coapsa stângă produsă la acțiunea traumatică cu obiect contondent dur, are o vechime nu mai puțin de 3-6 zile înainte de examen, se califică medico-legal ca vătămare corporală neînsemnată. Leziuni corporale pe organele genitale, cavitatea bucală și anus nu s-au depistat. Or, martorii Moga S. și Blajen A. au menționat că leziuni corporale vizibile XXXXXX nu avea.

În același timp, raportul sexual în formă perversă dintre Cojocaru V. și XXXXXX se confirmă și prin declarațiile martorului Blajen A., făcute la urmărirea penală, că, „după care Vasile a întreținut un raport sexual benevol în formă perversă cu XXXXXX, de față cu mine, mai apoi eu am întreținut un raport sexual benevol cu XXXXXX în formă naturală, de asemenea în prezența lui Vasile. Eu am întreținut un singur raport sexual cu XXXXXX în formă naturală și acesta a fost benevol și nu trei raporturi așa cum spune XXXXXX, și nu cunosc de ce XXXXXX a spus că noi cu Vasile am întreținut raporturi sexuale forțate cu ea”.

Astfel, probele administrate confirmă că Cojocaru V. a comis infracțiunile incriminate.

Pe lângă aceasta, concluziile raportului de expertiză judiciară nr. 20180500099 din 04.05.2018, că, „...Proveniența spermei (sau un amestec de spermă) în m/ob. 3,4 de la Cojocaru V. se exclude ...” se referă doar la un obiect care a fost supus expertizei, însă în privința celorlalte obiecte examinate în cadrul raportului de expertiză, s-a concluzionat că „nu se exclude proveniența și de la Cojocaru V.”, concluzie care a fost expusă și în sentința de instanța de fond, care se apreciază ca fiind una legală și corectă, fiind neîntemeiată versiunea lui Cojocaru V., care a negat întreținerea raportului sexual cu XXXXXX

Or, faptul că expertul nu a depistat careva urme pe un obiect cercetat nu denotă că infracțiunea incriminată lui Cojocaru V. nu a avut loc, așa cum, pe celelalte obiecte nu se exclude provenirea spermei anume de la Cojocaru V.

Probele administrate corespund cerințelor stipulate de art. 101 Cod de procedură penală, sunt pertinente, concludente și utile pentru a putea fi puse la baza unei sentințe

de condamnare, fiind în coroborare între ele și demonstrând pe deplin vinovăția lui Cojocaru V. în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 171 alin. (2) lit. c) și art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Totodată, sunt irelevante declarațiile martorului Blajen A., date în instanța de apel, deoarece acesta putea fi influențat de către Cojocaru V., indicând că ei au vorbit și s-au înțeles să spună adevărul, însă probele administrate denotă contrariul.

Deci, argumentele invocate în apelul apărării nu și-au găsit confirmare, nefiind constatate motive temeinice de implicare a instanței de apel în sensul casării sentinței în partea încadrării juridice a faptelor prejudiciabile săvârșite, precum și în latura declarării lui Cojocaru V. ca fiind iresponsabil la momentul comiterii infracțiunii.

Astfel, săvârșirea infracțiunii și vinovăția Cojocaru V. lui au fost dovedite, iar potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201835A0548 din 30.11.2018, Cojocaru V. suferă de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoid. Este necesară aplicarea față de Cojocaru V. a tratamentului forțat. În privința lui Cojocaru V. se recomandă aplicarea măsurilor de constrângere cu caracter medical, în sens de a fi îndreptat prin constrângere într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită (IMSP SCP). Nu este posibil la moment de efectuat acțiuni de urmărire penală cu Cojocaru V., conform stării psihice, el nu poate fi audiat, nu poate ispăși pedeapsa penală. În prezent, conform stării psihice, Cojocaru V. nu are capacitate de a-și da seama de acțiunile sale și nu poate dirija cu acțiunile sale, deci nu poate acționa cu discernământ. La momentul săvârșirii infracțiunii ce i se impută, Cojocaru V. suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoidă, conform stării psihice, învinuitul Cojocaru V. nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale nu și putea dirija cu acțiunile sale, deci nu putea acționa cu discernământ. În cazul dacă în instanța de judecată va fi probată vinovăția lui Cojocaru V., el poate fi recunoscut Iresponsabil.

Prin urmare, este corectă concluzia instanței de fond că, deși vinovăția lui Cojocaru V. este dovedită integral, totuși, conform raportului de expertiză psihiatrico-legală nr. 201835A0548 din 30.11.2018, la momentul săvârșirii infracțiunilor, Cojocaru V. suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă. Sindrom halucinator-paranoidă, fapt pentru care acesta nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale și nu le putea dirija, nu putea acționa cu discernământ, împrejurări în care este legală soluția instanței de fond că Cojocaru V. urmează a fi recunoscut iresponsabil, iar față de acesta urmează să fie aplicate măsuri de siguranță cu caracter medical într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită.

Conform Legii privind sănătatea mentală nr. 1402-XIII din 16.12.1997, persoanei suferinde de tulburări psihice, care a săvârșit acțiuni periculoase pentru societate, i se aplică măsuri medicale coercitive (măsuri cu caracter medical) în baza hotărârii judecătorești, potrivit temeiurilor și în modul stabilit de Codul penal și Codul de procedură penală. Măsurile medicale coercitive (măsurile cu caracter medical) se aplică în instituțiile de psihiatrie ale organelor de ocrotire a sănătății.

Potrivit art. 23 alin. (1) și (2) Cod penal, nu este pasibilă de răspundere penală persoana care, în timpul săvârșirii unei fapte prejudiciabile, se afla în stare de iresponsabilitate, adică nu putea să-și dea seama de acțiunile ori inacțiunile sale sau nu putea să le dirijeze din cauza unei boli psihice cronice, a unei tulburări psihice temporare sau a altei stări patologice. Față de o asemenea persoană, în baza hotărârii

instanței de judecată, pot fi aplicate măsuri de constrângere cu caracter medical, prevăzute de prezentul cod.

Conform art. 99 Cod penal, persoanele care au săvârșit fapte prevăzute de legea penală în stare de iresponsabilitate sau care au săvârșit asemenea fapte în stare de responsabilitate, de responsabilitate redusă, dar până la pronunțarea sentinței sau în timpul executării pedepsei, s-au îmbolnăvit de o boală psihică, din care cauză ele sunt incapabile să-și dea seama de acțiunile lor sau să le dirijeze, instanța de judecată poate să le aplice următoarele măsuri de constrângere cu caracter medical, care se înfăptuiesc de către instituțiile curative ale organelor de ocrotire a sănătății: a) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită; b) internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere riguroasă”.

În conformitate cu art. 100 alin. (1) Cod penal, internarea într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită poate fi aplicată de către instanța de judecată unui alienat care, din cauza stării psihice și a caracterului faptei prejudiciabile săvârșite, are nevoie de îngrijire spitalicească și de tratament în condiții de supraveghere obișnuită, iar potrivit art. 101 alin. (1) Cod penal, instanța de judecată considerând că este necesar de a aplica o măsură de constrângere cu caracter medical, alege forma acesteia în funcție de boala mintală a persoanei, de caracterul și gradul prejudiciabil al faptei săvârșite.

Potrivit art. 499 alin. (1) Cod de procedură penală, dacă consideră dovedit faptul că persoana în cauză a săvârșit o faptă prejudiciabilă, prevăzută de legea penală, în stare de iresponsabilitate sau că această persoană, după ce a săvârșit infracțiunea, s-a îmbolnăvit de o boală psihică cronică, care o face să nu-și dea seama de acțiunile sale sau să nu le poată dirija, instanța de judecată adoptă, conform art. 23 din Codul penal, fie o sentință de absolvire a acestei persoane de pedeapsă sau, după caz, de răspundere penală, fie de liberare de pedeapsă și de aplicare față de ea a unor măsuri de constrângere cu caracter medical, indicând care anume din ele trebuie aplicată, sau o sentință de încetare a procesului și de neaplicare a unor astfel de măsuri în cazurile când, prin caracterul faptei săvârșite și starea sănătății sale, persoana nu prezintă pericol pentru societate și nu are nevoie de tratament forțat. În astfel de cazuri, instanța anunță despre bolnav organele de ocrotire a sănătății.

Prin urmare, este întemeiată concluzia primei instanțe de a recunoaște că Cojocaru V. a comis infracțiunile prevăzute de art. 42, 171 alin. (2) lit. c), art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal, în stare de iresponsabilitate și în baza art. 23 alin. (1) Cod penal, l-a absolvit de răspundere penală pentru comiterea infracțiunilor în stare de iresponsabilitate, aplicând în privința acestuia măsuri de constrângere cu caracter medical, sub formă de internare într-o instituție psihiatrică cu supraveghere obișnuită, la caz în cadrul IMSP SCP.

Totodată, argumentele apărării, expuse în cererea de apel, au fost combătute prin probe pertinente și concludente, afirmațiile respective purtând un caracter pur declarativ, cu scopul inducerii instanței în eroare și eschivarea lui Cojocaru V. de la răspunderea penală.

5. Avocata Galina Reșulschi a declarat recurs ordinar, în care solicită casarea deciziei menționate și dispunerea rejudecării cauzei de către aceeași instanță de apel.

Recurenta a invocat că, contrar declarațiilor părții vătămate, instanța totuși a constatat săvârșirea infracțiunii prevăzute la art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal,

neargumentând prin ce probe s-a demonstrat comiterea acestei infracțiuni, nicio probă directă nu a fost examinată în cadrul ședinței de judecată.

Acțiunile lui Cojocaru V. nu au fost corect calificate, deoarece partea vătămată a declarat că nu a avut raport sexual în formă naturală cu acesta, ce exclude învinuirea pe art. 171 alin. (2) lit. c) Cod penal, nu este formulată învinuirea clară, nu s-a stabilit rolul inculpatului imputând prevederile art. 42 Cod penal, potrivit căruia participanții sunt persoanele care contribuie la săvârșirea unei infracțiuni în calitate de autor, organizator, instigator sau complice.

Instanța de apel a verificat legalitatea sentinței în baza probelor examinate de prima instanță, s-a expus critic asupra declarațiilor martorului Blajen A. și nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, divergențele pe dosar nu au fost înlăturate.

În drept, recursul este întemeiat pe prevederile art. 427 Cod de procedură penală – instanța de apel nu s-a expus asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

6. Examinând admisibilitatea în principiu a recursului ordinar nominalizat pe baza materialului din dosarul cauzei și motivelor invocate, Colegiul Penal concluzionează că acesta urmează a fi declarat inadmisibil din următoarele considerente.

În primul rând, potrivit art. 427 alin. (1) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, dar doar în temeiurile prevăzute de lege.

Conform art. 424 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța de recurs, se pronunță doar în limitele temeiurilor invocate în recurs. Potrivit art. 429 alin. (1) Cod de procedură penală, recursul trebuie să fie motivat. În corespundere cu art. 430 alin. (5) Cod de procedură penală, cererea de recurs trebuie să conțină indicarea temeiurilor prevăzute în art. 427 și argumentarea ilegalității hotărârii atacate în acest sens. În corespundere cu art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, eroare gravă de fapt constituie stabilirea eronată a faptelor, în existența sau inexistența lor, prin neluarea în considerare a probelor care le confirmau sau prin denaturarea conținutului acestora.

Sub acest aspect se reține că, recursul este fondat pe temeiurile din art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, că instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel, hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, acesta este expus neclar, instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței (*pct. 5. din decizie*).

Însă, în recursul respectiv, în pofida normelor de drept enunțate, nu este specificat, în raport cu relevanțele conținute în partea descriptivă a hotărârilor contestate, asupra căror motive concrete din apel nu s-ar fi pronunțat instanța, care ar fi erorile de drept și esența că hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii, că acesta este expus neclar, că instanțele ar fi admis o eroare gravă de fapt, dar raportată la prevederile art. 6 pct. 11¹) Cod de procedură penală, care i-ar fi afectat soluția, fiind omisă în totalitate argumentarea ilegalității hotărârilor atacate în acest sens (*pct. 5. din decizie*).

Circumstanțele enunțate denotă că recursul nu întrunește condițiile de conținut, iar instanța de recurs nu este competentă să completeze din oficiu recursul ordinar al apărării cu circumstanțe în fapt și în drept, care l-ar justifica și să se expună, apoi, asupra unor temeuri neargumentate legal de recurență.

Ori, conform art. 24 alin. (2) Cod de procedură penală, instanța judecătorească nu este organ de urmărire penală, nu se manifestă în favoarea acuzării sau a apărării și nu exprimă alte interese decât interesele legii.

Totodată, potrivit art. 432 alin. (2) pct. 1) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta nu îndeplinește cerințele de conținut.

În al doilea rând, potrivit art. 427 alin. (1) pct. 6) Cod de procedură penală, hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel, inclusiv în temeiul când hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția.

Instanța de recurs verifică doar dacă s-a aplicat corect legea la faptele reținute prin hotărârea atacată și dacă aceste fapte au fost constatate cu respectarea dispozițiilor de drept formal și material.

În această ordine de idei și în raport cu circumstanțele invocate în recursul declarat, în care nici nu sunt indicate concrete erori de drept și clar definite (*pct. 5. din decizie*), se atestă că împrejurările menționate în partea descriptivă a hotărârilor contestate, inclusiv cele reproduse în pct. 2. și 4. din prezenta decizie, relevă în mod concludent că instanțele de fond și de apel au constatat și apreciat circumstanțele de fapt și de drept privind vinovăția lui Cojocaru V., în strictă conformitate cu prevederile normelor de procedură penală și prescripțiilor de drept material, prin prisma cumulului de probe anexate la dosar, inclusiv declarațiile părții vătămate XXXXXX, a martorilor Moga S., Pralea A. și Blajen A., raportul de expertiză judiciară nr. 951 din 01.12.2017 în privința lui XXXXXX, raportul de expertiză judiciară nr. 20180500099 din 04.05.2018, raportul de expertiză judiciară (psihiatrico-legală) nr. 201835A0548 din 30.11.2018 că la momentul săvârșirii infracțiunilor Cojocaru V. suferea de maladie psihică cronică și evolutivă: Schizofrenie, forma paranoidă, nu avea capacitatea de a-și da seama de acțiunile sale nu și putea dirija cu acțiunile sale, deci nu putea acționa cu discernământ, fiecare probă fiind apreciată în conformitate cu prevederile art. 101 alin. (1) Cod de procedură penală, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, utilității și veridicității ei, iar toate probele în ansamblu – din punct de vedere al coroborării lor, instanțele indicând motivele pentru care au respins probele și versiunile apărării, instanța de apel pronunțându-se argumentat asupra tuturor motivelor invocate în apel, probele administrate pe caz demonstrând în mod concludent prezența în acțiunile lui Cojocaru V. a elementelor infracțiunilor prevăzute la art. 42, 171 alin. (2) lit. c), art. 172 alin. (2) lit. a) Cod penal.

Potrivit jurisprudenței CtEDO, în asemenea situație, nu se mai impune o reevaluare a conținutului mijloacelor de probă, acestea demonstrând cu prisosință soluția dată de prima instanță. Or, în cazul în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de recurs eventual, o curte de recurs poate, în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărârea CtEDO Garcia Ruis c. Spaniei, Helle c. Finlandei*). Art. 6 din

CEDO impune în special, în sarcina „instanței”, obligația de a efectua o examinare efectivă a motivelor, argumentelor și probelor propuse de părți, cu excepția cazului în care se apreciază relevanța acestora. Deși este adevărat că obligația motivării deciziilor, impusă instanțelor de art. 6 § 1 din CEDO, nu poate fi înțeleasă ca impunând formularea unui răspuns detaliat la fiecare argument (*hotărârea CtEDO, pct. 80-81, Perez c. Franței, Van de Hurk c. Țărilor de Jos*).

Pe lângă aceasta, recursul ordinar, potrivit argumentelor invocate și reproduse în pct. 5. din prezenta decizie, este întemeiat doar pe critica modului în care instanțele au apreciat circumstanțele cauzei.

Însă, pornind de la relevanțele art. 27, 101 alin. (2) și (3), 414 alin. (1) și (2) a Codului de procedură penală, judecătorul apreciază probele în conformitate cu propria sa convingere, formată în urma cercetării tuturor probelor administrate. Instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel, și poate da o nouă apreciere probelor din dosar. Astfel, activitatea instanțelor de fond și de apel privind doar aprecierea sau reaprecierea circumstanțelor cauzei în alt sens decât cel pe care îl propune apărarea este o competență și prerogativă legală a acestor instanțe, care nu constituie un temei de drept separat din numărul celor incluse în art. 427 Cod de procedură penală și, astfel, invocarea acestei chestiuni în recursul ordinar, la fel, este lipsită de orice temei legal.

Mai mult, motivele invocate în recurs au constituit obiect de examinare în instanțele de fond și de apel, fiind oferite răspunsuri argumentate în acest sens (*pct. 1.-5. din decizie*), iar o altă opinie asupra probelor și circumstanțelor pricinii care au fost puse la baza sentinței de condamnare, conform jurisprudenței CtEDO, nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei (*hotărârea din 16 ianuarie 2007, pct. 20, cazul Bujnița versus Moldova*).

Împrejurările enunțate denotă în mod concludent că instanțele de fond și de apel nu au comis erori de drept în raport cu motivele invocate de apărare, că hotărârile contestate conțin motive clare și legale pe care se întemeiază soluția, și că recursul ordinar este vădit neîntemeiat.

Conform art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, instanța de recurs decide inadmisibilitatea recursului înaintat în cazul în care se constată că acesta este vădit neîntemeiat.

Prin urmare, odată ce este vădit neîntemeiat, recursul de pe rol urmează a fi declarat inadmisibil.

7. În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal,

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Galina Reșulschi, împotriva sentinței Judecătoriai Cahul din 18 februarie 2020 și deciziei Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, în privința lui Cojocar Vasile XXXXX, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă, fiind pronunțată integral la 18 iunie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico

Dosarul nr. Ira-1311/2021

Curtea Supremă de Justiție

**DECIZIE
DISPOZITIV**

19 mai 2021

mun. Chișinău

Colegiul Penal al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președinte

Iurie Diaconu,

Judecători Liliana Catan, Victor Boico,

a examinat, în camera de consiliu, fără citarea părților, admisibilitatea în principiu a recursului ordinar, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 18 februarie 2020 și deciziei Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, declarat de avocata Galina Reșulschi, în numele lui

*Cojocaru Vasile Vasile, născut la
09 mai 1967, originar și locuitor al XXXXXX, XXXXXX X,
cetățean al R. Moldova, fără antecedente penale.*

În conformitate cu art. 431 alin. (1), 432 alin. (1), (2) pct. 4), alin. (3) Cod de procedură penală, Colegiul Penal

d e c i d e:

Inadmisibilitatea recursului ordinar declarat de avocata Galina Reșulschi, împotriva sentinței Judecătoriei Cahul din 18 februarie 2020 și deciziei Curții de Apel Cahul din 17 februarie 2021, în privința lui Cojocaru Vasile Vasile, pe motiv că este vădit neîntemeiat.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată va fi pronunțată la 18 iunie 2021.

Președinte

Iurie Diaconu

Judecători

Liliana Catan

Victor Boico